

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/hasla-rzeczowe/14523,Sprawa-Edwina-Myszka.html>
19.05.2024, 11:46

Sprawa Edwina Myszka

"Sprawa Edwina Myszka"; Edwin Mysz (ur. 1950) był zarejestrowanym Tajnym Współpracownikiem SB już od II 1970. W V 1978 został ponownie zarejestrowany przez Wydział III KW MO pod ps. Leszek.

Początkowo studiował w seminarium duchownym w Pelplinie i w Akademii Teologii Katolickiej. Od 1977 był jedną z kilku osób, które doprowadziły do utworzenia 29 IV 1978 w Gdańsku Komitetu Założycielskiego WZZ. Początkowo deklarację założycielską podpisały 3 os.: Andrzej Gwiazda, Krzysztof Wyszowski i Antoni Sokołowski, który jednak uległ naciskom i wycofał swoje nazwisko. Jego miejsce zajął E. Mysz, który wszedł również w skład redakcji „Robotnika Wybrzeża”, ukazującego się od VIII 1978. W 1978 zwolniony z pracy w Stoczni Gdańskiej, gdzie był malarzem okrętowym, znalazł zatrudnienie jako pracownik umysłowy w PRMPO Budimor. Pod koniec 1978 był jednym z pozytywnych bohaterów reportażu Władysława Jasińskiego (Jerzy Zieleński) "Ludzie zwyczajni", o gdańskich działaczach WZZ, opublikowanego na łamach „Biuletynu Informacyjnego” nr 26, w XII 1978. Mimo że wyróżniał się aktywnością, zaczęły wokół niego narastać wątpliwości. Po dostarczeniu przez Henryka Wujca do Gdańska dokumentów, z których wynikało, że E. Mysz został skazany we Wrocławiu za oszustwo matrymonialne, okazało się że był również niełojalny wobec działaczy gdańskiego WZZ, m.in.: przywłaszczył sobie powielacz zamiast dostarczyć go pod wskazany adres. Po zdemaskowaniu go jako agenta, zaczął wydawać własną wersję „Robotnika Wybrzeża” (3 n-ry, od VIII do X), w której ostro atakował Bogdana Borusewicza za "wybujałe ambicje polityczne". Nie zdołał jednak przekonać do siebie innych działaczy. Nawet zaprzyjaźniony z nim wcześniej K. Wyszowski, który był w konflikcie z B. Borusewiczem, zdecydowanie odciął się od swego dotychczasowego protegowanego, dając temu wyraz w

oświadczeniu opublikowanym w specjalnym dodatku do 4 nr-u „Robotnika Wybrzeża”. Po dekonspiracji i odsunięciu od WZZ, E. Myszka związał się z antysemitką i prosowiecką Niezależną Grupą Polityczną; wspólnie z Wiesławem Pniewskim wydawał ulotki i publikacje atakujące KSS KOR (personalnie B. Borusewicz), a w późniejszym okresie – „S”. Jesienią 1981 współtworzył Gdańskie Środowisko Narodowe, wydające pismo „Przegląd Gdański”. W l. 80. pracował w BKS Lechia Gdańsk, a w 1985 trafił do więzienia za związki z grupą przestępczą Nikodema Skotarczyka. W V 1985 został wyrejestrowany z sieci agenturalnej Wydziału III WSW w Gdańsku, jednak podczas procesu członków gangu złodziei samochodów "nie pisał ani słowa o swoich związkach z bezpieką". Prawdopodobnie w nagrodę za powściągliwość otrzymał niski wyrok i już po roku wyszedł z więzienia. Znalazł zatrudnienie w diecezjalnej drukarni Stella Maris na stanowisku z-cy dyr. Po 1989 stał się znanym wydawcą książek. Początkowo wydawał książki w wydawnictwie Graf, później był właścicielem m.in. wydawnictwa Phantom Press International, które opublikowało m.in. pamiętniki Winstona Churchilla, a także wydawnictwa Tower Press. Jego działalność – jako agenta ulokowanego w środowisku opozycyjnym – nie była niczym nadzwyczajnym, ponieważ służby specjalne prowadziły zakrojoną na szeroką skalę infiltrację niezależnych środowisk. Efekty jego działania również nie były wyjątkowo szkodliwe, gdyż nie zdołał dokonać rozłamu w gdańskim WZZ, ani też podważyć wiarygodności jego działaczy. Wyjątkowość agenta E. Myszka polega na tym, że został on w spektakularny sposób zdemaskowany. W tym znaczeniu sprawa E. Myszka zakończyła się w 1979 sukcesem opozycji.

Wojciech Turek

[Gdańsk, Region Gdańsk](#)

[Poprzedni Strona](#)
[Następny Strona](#)

[Zgłoś błąd](#)